

nøgen af disse to Classer. Jeg skal villig indrømme, at selv om man gik ind paa Forslaget, saaledes som det er kommet fra Folkethinget, saa vil man i mangfoldige Tilfælde, og vel sagtens i de allerfleste, finde, at de Ubemidlede vilde tage lige saa meget Hensyn til de Høiestbestattedes Tærv, som jeg antager, det maa indrømmes, at de mere Formuende hidtil have taget billigt Hensyn til de Ubemidlede, naagtet de Ubemidlede ikke have været repræsenterede i Kjøbstadscommunen. I den Henseende tror jeg, at Sagen staaer lige for begge Parter, og at der ingen Grund er til at frygte Overtagelse mere fra den ene end fra den anden Side. Men derimod tror jeg ogsaa, at der meget vel kan tænkes Tilfælde, hvor Interesserne staae eller antages at staae i skarp Modsetning lige over for hinanden i Communen, Tilfælde, hvor der ere bestemt modsatte Anskuelser tilstede om de communale Anliggender, og da er det min Overbevisning, at har man saa givet de Ubemidlede den overveieende Indflydelse paa Valget, saa skulle de nok vide til den yderste Grændse at benytte den Ret, Lovgivningen har givet dem. I saadanne Tilfælde følger den moralske Garantii, og det er netop for saadanne Tilfælde, at den behøves. Hele denne Hensigt til moralske Garantier forekommer mig at være en ligefrem Anachronisme, en Røst fra en uddød Tid, en Røst fra Absolutismens Dage, fra Tiden førend 1848. I Absolutismens Tid maatte vi jævnlig lade os trøste med de moralske Garantier, men netop fordi vi i vor Tid ikke villes nøies med disse, have vi hørt 1848, netop derfor have vi faaet Grundloven, netop derfor sidde vi her og give Love; netop derfor, og ikke af anden Grund, ubvide vi Valgretten nedad til, men netop derfor, og kun af den Grund, villes vi give de Høiestbestattede i Kjøbstæderne en virkelig Beskyttelse og ikke overlade dem paa Naade og Unaade til de ubemidlede Vælgeres Forsorg. Jeg skal nu indrømme, at fra et reent abstract Standpunkt er der noget Smukt i den Tanke, at man uden nogenformhelst Frygt kan overlade sig til de ubemidlede Vælgeres Varetægt; men jeg tror, at den i Pragis aldeles ingen Betydning har, og at det tilsidt maa siges at være et reent theoretisk Drømmeri, der har alle Tiders og

alle Landes Erfaringer imod sig. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale den høitærede Forsamling at stemme for vort Endringsforslag under Nr. 3.

Brasch: Naar jeg under Sagens Iste Behandling i dette Thing ikke tog Ordet, og navnlig ikke yttrede mig over § 3, saa var det ikke af den Grund, at jeg ikke misbilligede Lovten i den Form, hvori den forelaa, men fordi det fra flere Sider med megen Dygtighed og Klarhed, og navnlig fra den ærede 4de Randsthingsmand for 6te Kreds (Strøm), paa en skaende Maade blev udhævet, hvorledes en Lov, fremkommen i denne Stikfælde, vilde være faare beklagelig. Der er heller ingen særlig Anledning for mig til at yttre mig nu; thi af den samme ærede Randsthingsmand og den ærede Dvdfører er det ogsaa idag paa en grundig Maade oplyst, at Lovten er utilfredsstillende i den Stikfælde, hvori den er kommen fra det andet Thing. — Naade her og andetsteds har man udtalt det som noget Givet, at Skatteydelsen til en vis Grad bør bestemmes af Indflydelsen ved Bestyrelsen af Communens Anliggender. Staaer denne Mening fast, vil man have den gennemført ved Lov, da mener jeg, at de Oplysninger, som gjennem de statistiske Data ere fremkomne, ere af en saadan Beskaffenhed, at Enhver maa erkjenne, at den af Udvalget foreslaaede Klasseinddeling er velbegrunder i Billighed, og hensigtsmæssig, og at en Gaæin under $\frac{1}{5}$ i den første Klasse vil gjøre Betryggelsen for denne Klasse aldeles illusorisk. — Jeg er enig med dem, som mene, at det er bedre at gjøre Valgene aldeles frie end at vedtage en Klasseinddeling som den, der er opstillet i den foreliggende Lov. At, som Forholdene nu ere, større Skatteydere kunne være betydeligt i Minoritet blandt Vælgerne uden derfor at være utilbørligt trængte tilbage ved Valgene, det har jeg selv erfaret, idet jeg hører til en Commune, af hvis henved 400 Skatteydere 37 bære over Halvdelen af Communens Byrder; der har jeg erfaret, at der stedse ved Valgene gaaes frem efter en human og høit respectabel Stræben for at fremme saadanne Valg, der kan være til Gavn for Communens almindelige Interesser.